

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

PREU: 15 CENTIMS —♦— SURT LOS DISSAPTES

Plassa del Pi, número 3, pis 2^{on}

!! 32 planas de Folletí !!

DUAS OBRAS A LA VEGADA

JOSEPH M. ARNAU

Las ametllas d' Arenys

(Segon folletí)

y 16 planas del drama

RIALLAS Y PLORALLAS

de FRANCESCH UBACH Y VINYETA

150 obras escullidas en preparacó!

Crónica

Primer tribut. — Una exposició

Lo municipi de Barcelona ha sigut lo primer de pagar tribut á la bona memoria del immortal Soler, lo fundador del Teatro Catalá, lo poeta mes conegut de Catalunya, l'home que desde la humil esfera dels jornalers ha sapigut ab lo seu treball arribar al cim de la gloria, pera mereixer los honors de la posteritat.

La ja notable galeria de catalans ilustres, compta ab un hoste mes. ¡Com se deuen estremir de goig las imatges de Cabanyes, Aribau y Clavé! ¡Ja tindrán un nou company ab qui enrahonar, en la soletat de la nit, de la activitat pasada, del ensopiment actual, del avenir esplendent, sols visible al ull del esperit! ¡Las recaladas ogivas de la galeria, los hi parlarán de la grandesa catalana en lo sigle xv; la llum eléctrica, penetrant á la galeria, tenyida lleugerament ab los colors dels vidres del finestral, los hi fará esment del estat actual de postració! ¡Los ángels de la gótica fatxada del carrer de la Ciutat escoltarán, estremintse neguitosament, las conversas, y en la part nova de la Casa comunal, riurán y enrahonarán, tal vegada indiferents, los representants de la capital catalana, *votats de reyal ordre* pera vetllar per lo be de la ciutat!

¡Oh! si poguessin animarse tots á una los retratos dels catalans ilustres de la galeria, ¡com afrontarian als catalans d'are, á aqueixos repre-

sentants del poble més lliberal de la terra, *fets ab lo motllo* del poble més absolut!

Mes, deixém digressions tristes. La colocació del retrato d'en Soler á la galería, es la primera moneda del tribut que deu pagar á sa memoria la nostre ciutat. Mort ell, es quan mes que may necessitem honrarlo. La immortalitat es la única flor que recull lo geni, y sempre la recull quan ja ha finat. No, no pot estar lluny lo dia en que s' aixequi lo monument, que ja está en lo cor de tots los catalans.

*
**

Hem tingut ocasió de veurer alguns fulls dels qu' han de formar l'*Album* de gran tamanyo que dedican los alumnos dels PP. Escolapios de Barcelona al Rdm. P. General don Francisco Baroja.

Hi ha treballs á la ploma verdaderament artístichs, entre los que sobressurten una *Mater Dolorosa*, deguda al deixeble Cardona, y un *Sant Lluís*, copia de la estàtua de Vallmitjana.

En lo ram caligráfic hi ha hermosas ampliaciones de páginas de Bobes, fetas per Sala, Bonfill y Ventura. També lo deixeble Corretger presenta un artístich treball fet á la sípia, de molt bon efecte.

Sobressurten en mitj de tots los treballs alguns retratos á la ploma firmats per un tal Urbez, qui es, á no duptar, lo que més disposició te pera lo dibuix. Fins el modernisme te lloch entre los joves artístas, que presenten hermosas orlas á colors, alguna de las quals es del mentat Urbez, y un parell de imitacions á pergami, també molt hermosas.

Lo mes notable de tots aqueixos treballs, es la factura valenta, la netedat y la correcció. Hi ha treballs á la ploma tan afiligranats, que semblan *lavats* talment.

El ram de fantasías está també representat pels treballs que firma lo jove Ribera.

La impressió que causa al visitant la petita exposició es simpática, perque se respira en aquell establiment una verdadera atmósfera de progrés. Els Escolapios, per ço, sempre ha sigut la institució religiosa mes compatible ab las corrents de la civilisació y, per lo tant, més simpática.

Ben merescuda 's te, tant per la ensenyansa artística com per la forma àmplia ab que la dona, una felicitació entussiasista dels inteligents lo professor de tan aventatjats deixebles, lo reverent D. Lluís Falguera.

A. LLIMONER.

Teatro Catalá

QUAN NO 'S TÉ

Parodia en un acte, en vers, original dels senyors Saltiveri y Asmarats. Estrenada la nit del 18 en lo Teatro Principal de Gracia.

Ab acert y molta vis cómica han sapigut los senyors Saltiveri y Asmarats parodiar en aquesta obreta las principals situacions del celebrat drama *Juan José*. Aixís ho apreciá lo públich que va assistir al estreno, rihent los numerosos xistes y aplaudint las principals situacions, especialment al acabar la representació.

Lo desempenyo sigué esmerat en extrém, per lo que 'ls corresponent també una bona part del éxit obtingut.—X.

A TOCH D' ESQUELLA

Drama en un acte, en vers, original de D. Joseph Abril Virgili. Estrenat la nit del 21 en lo «Centre Moral Instructiu», de Gracia.

Te un argument molt natural, essent ben trovats tots los tipus que intervenen en lo desenrotllo, sostenint be son caràcter. La versificació, com á propia del senyor Virgili, es ben cuidada.

La execució fou molt acertada á càrrech dels senyors Raventós, Llansana, Colmell, Riús, Vicente, Pamies, Camins y Casademunt. La escullida concurrencia los aplaudí ab entussiasme, com també á l' autor, que 's vegé obligat á surtir á la escena.—B. R.

UNA MOSCA VIRONERA

Sainete en un acte, en vers, original de D. Joseph Blanch y Romani. Estrenat la nit del 23 en lo Teatro Romea.

Resulta aquesta obreta molt antiquada, y la bondat literaria que pugui tenir, no la salva de la falta de novetat y de xistes; per lo qual, no es d' estranyar interessés poch al públich.

La firma que dú l' obra feya esperar algo més, y en aquest sentit confiém tenir altre ocasió per aplaudir-lo ab justicia.—C.

Preguntas y respuestas

¿Quins son los convencionalismes escénichs de que més s' abuse, especialment en las comedias?

Las respuestas que d' avuy á dilluns vinent se rebin millors, se publicarán si la seva extensió ho permet, concedintse un premi, consistent en cinch obras dramáticas en un acte.

LA REDACCIO

Fernando Póo

Los trons son tant formidables, que sembla que 'l mon va á esfonsarse.

Lo breu espay de temps que duran aquets fenómenos, refresca l' atmósfera, y lo termómetro sufreix un descens considerable, que es capás de ocasionar molts danys corporals, y més si, cubert lo cos de fil ó de cotó, 'ns trobés suhant, puig sapigut es que la llana empapa 'l suhor.

Durant las horas de sol, ningú gosa á eixir al camp. Los mateixos naturals d' aquí, que sembla deurian estarhi acostumats, tenen por, y sols per forsa treballan, buscant empero en ditas horas las parts nont mes prop hi ha bosch. Los efectes que 'l calor proporciona son: pesadés de cap, atontament, y una galvana de primera.

Altre agent del clima es la lluna. La influencia d'aquest planeta ocasiona tantas malalties com tots los demés elements reunits.

Mes temor 's té á la lluna que no al sol, y 's veu que si algú per necessitat surt de sa casa en nits que lluheixi en son plé, va sempre provist del impermeable ó de un parayguas, pera evitar sos efectes.

Me va xocar veurer als primers días á la gent anar ab sombrillas obertas per lliurarse de la lluna; pero una vegada 'm digueren lo motiu, ja no 'm causá estranyesa.

No crech estiga de més consignar aquí quins son los principals aliments de que disposém, los quals deixan molt que desitjar y fan pesada la vida en aquesta terra: tals son las gallinas, 'ls ous y 'l peix, y una ó duas vegadas á la setmana, carn, la qual, com ha de menjar-se desseguida de esser morta, y com que 'l bestiar ja s' ha alimentat dels pastos del país, que son fluixos, resulta lo més insubstancial del mon. Lo demés tot prové d' Espanya ó Inglaterra, y son conservas, que arriban á aburrir.

Aquí no hi ha cabras que puguin suministrar llet pe 'ls malalts, puig la que hi ha es la llet condensada en latas, essent aixó una circumstancia que 'ns perjudica bastant. No existeixen, com en nostra patria, ni 'ls ensiams, ni cols, etc., cap llegúm, y si sols alguns fruyts del país.

Lo peix es sols requisit per determinadas cascas, puig no se 'n veu apenas, y las que 'n menjan, es perque tenen pescador.

Si aquí 's donguessin algunas hortalisas d' Espanya, la vida seria molt més fácil, puig que la varietat de menjars (y més no essent en conservas) contribuïx á evitar malalties que d' aquesta manera no podém.

III

AGRICULTURA, INDUSTRIA Y COMERS

Si d' alguna part del mon 's pot dir que hi ha una vegetació hermosa, espléndida y vigorosa, es, sens cap mena de dupte, de la que existeix en la isla de Fernando Póo.

La naturalesa ha estat aquí tan pródiga, que be puch repetir lo que digué l' ex-gobernador senyor Lapuente en lo Ateneu de Madrid: «que fins las rocas ne son fecundas.» Sembla materialment que la terra esperi la llevar per ferla neixer y en un breu espay de temps fructiferar, ja que te una fortaleza, per ésser verge, que 's necessita veureho per poguerse formar una idea cabal de tal maravella.

Los terrenos qu' avuy 's troban destinats al conreu, que fins fa pochs anys han estat cuberts de boscos centenaris, contan ab un abono que en lo lloch que menos n' hi ha profundisa quatre metros; y aquest abono es molt millor que 'l que més ho sia, per ésser natural producte de la putrefacció dels fruyts y fullas que desde temps primitius s' hi anaren acumulant y que ab las torrentals plujas qu' han anat fent, y secadas en las épocas de calor per lo sol abrassador que d' aquí es lo principal element, s' ha convertit en un terrenu riquíssim, que dupto n' hi haja en lloch més que s' hi puga comparar.

Los prodigis de vegetació que á cada pas descubrim, assombran materialment. Dins lo bosch verge existeixen arbres qual corpulencia no podrian abarcar setze homes donantse las mans. Arbre he vist que las covatxas que forman sa soca, donan lloch á vint negres desboscadors; hi treballan sens destorbarse los uns als altres per derribarlo. Arbres de tal magnificencia, que realment son dignes de ésser admirats y que fins dol l' arrencarlos quan 's desbosca per obrir noves fincas.

Espectacle hermosíssim es lo penetrar dins d' un de dits boscos. La munió de maravellas que s' admiran, fan comprendre quan gran es lo poder de la Naturalesa, y fins conmou, puig allí 's veu sens trabas ni arreglos humans l' obra d' un artista que may, per més que 's fassi, l' home podrà imitar.

¿Que 's lo que 's veu en un bosch verge? Per donar una lleugera idea de la rica vegetació de que disfruta aquest país, crech mon deber comensar per descriurer lo bosch, per esser la part que més abunda, y passar després á ferho dels terrenos de conreu.

Dins d' un bosch verge dels de Fernando Póo, s' hi troba tota mena d' aliments, sans y nutritius, com lo que més ho sia.

(Seguirá)

LLUIS DE MARTORELL.

L' aranya y 'l cuch de seda

L' aranya filava,
 també 'l cuch de seda,
 aquest ab gran pausa,
 aquella depressa,
 y li diu: — Minyó,
 en duas horetas
 la tela he textit;
 mira quanta tela.
 ¿Qué has fet tú, company?
 pregunta mofeta.
 — Molt poch, perque 'l mérit
 no está en fe ab llestesa,
 sino en que bé surti
 y bona la feyna.
 Si ve 'l matalot
 escombra la teva,
 mes la meya guarda
 perque es fil de seda.

TEODORO BARÓ.

Notas bibliográficas

La fada del Estany, drama líric, per Jaume Massó. — *Nocturn*, andante morat, per Adrià Gual.

Ab las dugas obras que acabém d'anomenar, s'ha enriquit darrerament lo numerosíssim catàlech de la literatura dramática catalana.

Cada una d'ellas te lo seu valer y la seva significació.

La fada del Estany, es la lletra pera una ópera que ha instrumentat lo compositor Enrich Morera, qual música s'ha deixat sentir per primera vegada en la hermosa vila de Sitges.

Lo llibre del senyor Massó está basat en una interessant llegenda pirenaica, descrita ab tota la veritat de color que la sencillesa de l'acció requereix, y que resulta grandiosa per los accidents de lloch, dins quinas fitas lo drama se desenrotlla.

Son los passos donats per Morera y Massó dels primers efectuats per lo camí de la creació de la ópera catalana, y aquest sol fet mereix tota la nostra simpatia, aplaudint de cor los treballs dels dos ardents soldats de nostra causa.

Acompaña aquesta obra una traducció francesa.

*
*
*

Nocturn.—Aquesta obra, que l'autor la dona com á teatral, mereix menció particularíssima.

Com no som amichs d'exclusivismes ni partidaris ofuscats d'escola determinada, sino que admirém l'art y rendim cult á la bellesa, hont

se vulga qu'ella se manifesti, nos agrada en aquest sentit l'obra del senyor Gual, puig ella posa de manifest un autor de forsa, rich en sentiments y artista en la modelació, ó manera de manifestarlo.

Es *Nocturn* un llibre inspirat, que sugestiona y atrau al lector; es una nota estranya, pero d'una cadencia dolça, trista y armoniosa.

Considerada com á obra teatral, es difícil arrelhi ella, ni la tendencia que representa; pero, no obstant y aixó, nos agrada que hagi vingut á la vida, pera ser la forma manifestativa de que 'n nostre idioma hi te també representació la lluyta evolutiva que 's troba avuy dintre totas las grans literaturas en busca de nous horitzons, hont brilli resplandent un art exent dels exagerats realismes que 'n aquests darrers temps l'han desdibuixat y empobrit.

Pero are, d'un extrem se cau al altre; ni tant, ni tant poch; lo espiritualisme de *Nocturn* es tant dut á la exageració, es tant ultra-romántich, que 's fa inacceptable pera la seva popularisació, idea capdal que ha de guiar sempre als autors.

Y nos plau també que la literatura nostra tinga de tot y puga enjoyarse ab una perla negra, com es la que ha engarsat á sa corona lo senyor Gual, perque lo poch que de tal género teníam eran traduccions d'obras forasteras, y al possehir la primera obra original y compararla, la trobém mes rica en poesia que las conegudas del repertori extranger.

J. BRÚ.

Llista de la Suscripció voluntaria al acte de adhesió y simpatia á favor de D. Joseph Ximeno Planas, ab motiu de la condemna recaiguda en lo procés promogut per lo descobriment del plagi *La Suripanta*.

Segueixen los senyors següents:

M. C. B.—C. M. J.—B. Poch.—Pere Augé Corominas.—Joseph Segura Piera.—Celestí Vilumara Miralles.—Manel Segura Riera.—Jaume Ullastres.—Jaume Ginesta.—Joan Coma.—Manel España.—Miquel Font.—Martí Viñeta.—Ramon Boncor.—R. R. M.—Lluís Ventralló.—Joseph Galcerán Torres.

ESTAT ACTUAL:

Número d'adhesions, 386.—Pessetas, 565'50.

Se recullen adhesions y cantitats á l'Administració d'aquest periódich y al domicili del tesorero, Raurich, 6, «El Ingenio».

S'agrahirá la prompte entrega de las llistas que circulan entre societats y particulars.

Íntima

¡Quina nevada 's prepara!
 Espessos els borrellons
 van cayent y s' apilotan
 sobre la brana del meu balcó.
 Truca un aucellet als vidres;
 jo 'l vaig obrint poch á poch
 y per fi cap dins s' en entra,
 damunt una taula fent saltirons.
 L' atmosfera densa y cálida
 de la meva habitació
 el conforta y el revifa
 del ayre rufo que l' ha mitj-mort.
 Y semblém amichs de sempre;
 jo 'l manyago y 'm te pó.
 Tot piulant, vá y se m'enfila
 dalt dels prestatges pléns de llibrots.
 Y es que la pobre bestiola
 sab las mévas intencions:
 sab que mentre á fora nevi
 no ha de faltarli pá ni calor;
 que 'l balcó tornaré á obrirli
 á n' el primer raig de sol.
 Sab que no haig d' engaviarlo,
 que soch un pobre lliberalot.

Y sab que tú ets una ingrata
 á quí encare estimo molt...
 Y sab moltes altres cosas
 que las sabíam tan sols tú y jo;
 puig l' he sorprés *infraganti*,
 un moment qu' estava sol,
 batxillejant en mos versos
 tota la historia dels meus amors.
 ¡Si s' haurá empapat, el pobre,
 de la fredor del teu cor
 que, tremolant, me suplica
 que torni á obrirli prompte el balcó.

MAYET.

Servey de fora

SABADELL.—S' ha despedit del públich sabadellés la notable companyia del senyor Tutau, que durant la seva estada en aquesta ha escoltat molts aplausos justament guanyats.

S' assegura que aviat ompliran los cartells dos companyias de sarsuela del género lleuger.

En l' «Associació de Católichs», després del estreno del drama, qual ressenya publicarem, se

posá la bonica pessa *La torre dels misteris*, que lo públich celebrá ab grans riallas sos numerosos xistes.—J. F.

TARRAGONA.—Lo dia 18 se posá en escena per primera vegada á Tarragona lo drama de Guimerá, *Terra baixa*. Causá molt bona impressió, repetinse lo diumenge per la tarde, obtenint grans entradas. Sigué aplaudit ab gran entusiasme. En lo paper de Manalich estigué á gran altura lo primer actor senyor Bonaplata.

La pessa sigué desafortunadament escullida, donchs era del repertori Ferrer.

Al «Centre Catalá», després d' estar més d' un mes sense donar cap festa, va inaugurar diumenge passat lo nou saló, ab un espléndit ball de máscaras, que 's vegé molt concorregut.

Próximament inaugurarà 'l teatro, qu' está en projecte.—J. N. V.

REUS.—Diumenge, devant de numerós públich, va donar la companyia Bonaplata, al Teatro Fortuny, una representació de la última creació de Guimerá *Terra baixa*, que obtingué la entusiasta acollida de que tan preciós drama es mereixedor.

Llástima que la funció d' aquest dia acabá posant en escena lo plagi *Prémère Icresse*, que com si no s' hagués declarat y demostrat públicament encare, se sorprengué á *Lo Somatent*, fentli anunciar com á original de un autor que sols te procedencias duptosas.—S.

UN ÉXIT

BADALONA.—Demá se posará en escena, en lo Teatro Zorrilla, lo celebrat sainete *Lo dijous gras*.—A.

VICH.—En lo Teatro del «Café de Catalunya» continua fent uns plens á vesar la companyia de sarsuela que dirigeix lo mestre Rovira. Aquesta setmana s' han representat, entre altres obras, las catalanas *Un músich de regiment*, *La sala de rebrer*, *Un llaíné dins un sach* y *Lo pagés de l' olla*, tenint totas un bon desempenyo, distingintse la primera triple senyoreta donya Angelina Perejamo, la característica Puigcerver y los senyors Tello, Claramunt, Echene, Pujol y Serra.—J. S.

Lo senyor Palaudarias

SAN HIPÓLIT DE VOLTREGÀ.—Lo día 14, al «Centre Carlista» s'hi donà una funció á benefici dels soldats que retornan malalts de la guerra. Se posaren en escena lo drama *Los trabucaires* y la pessa *Sebas al cap*. Lo desempenyo sigué molt bo; la concurrència molt numerosa.

J. B.

SAN MARTÍ DE PROVENÇALS.—Al «Foment Martinense», diumenge per la tarde, s'hi donà una representació del important drama de don Víctor Balaguer, *Don Joan de Serrallonga*. Lo desempenyo sigué molt elogiàt, com aixís mateix la direcció á càrrech del Sr. Saugenís.—B.

OLOT.—Al teatret dels PP. Escolapios s'hi ha representat *Las píldoras d' Holloway*.—T.

GERONA.—Lo diumenge, á la tarde, al Teatro del Círcul de S. Narcís, s'hi representá *Un remey fort y Laura*.—A.

Els aires d' avuy

Imitació de *Els aires de ma terra*, de Apeles Mestres

Els aires que avuy bufan
portan de terra ignota
gèrmens d' un' altre vida,
llevor d' ideas noves.

Deixemlas que s' escampin
per valls y per montanyas;
deixemlas que germinin
fins á treurer brotada.

Veureu, veureu llavors
quin altre temps se gira,
y quin nou mon comensa
de pau y de justícia.

F. MARIO.

Novas

En lo número present se reparteixen setze planas del drama *Riallas y Plorallas* y setze més de la comedia *Las ametllas d' Arenys*.

En lo número vinent quedarà completat lo drama de Ubach y Vinyeta, *Riallas y Plorallas*.

En lo sorteig verificat en aquesta Administració del quadro de Frederich Soler (Pitarra), surti favoregut lo número 19. Pot l' interessat passar á recullir-lo.

Á últims de la setmana passada arrivá á aquesta ciutat, procedent de Madrid lo distingit dramaturg don Joseph Feliu y Codina, á qui 's confiá la biografia de Frederich Soler (Pitarra) pera l' acte de colocar son retrato á la galería de Catalans ilustres, quina cerimonia degué verificarse ahir á la nit.

Don Joseph Feliu y Codina regressará la setmana entrant á Madrid, ahont, com es sabut, durá la defensa de nostre company don Joseph Ximeno Planas devant del Tribunal Suprem, quina vista está senyalada pera el próxim dia 16.

En lo número vinent se farà públich lo resultat del XIX Petit Concurs de LO TEATRO REGIONAL.

La Junta de la Societat «Melpómene» nos prega fem públich, pera coneixement dels interessats, que de las nou obras presentadas al Concurs obert per la mateixa, han sigut escullidas las que 'ls correspongué los números 2, 4 y 6, quins títuls respectius son *L' Americano*, *La pau del matrimoni* y *Lo metje y Lo Curandero*.

Los demés poden passar á recullir los exemplars al mateix local, hont ne feren entrega.

Tenim entés que cada exemplar se retornará al interessat, acompanyat de l' opinió que á la Junta li haurá merescut, lo qual diu molt en favor d' ella, donchs demostrará haversen cuydat ab detenció.

Havem rebut lo programa de las diversions organisadas pera celebrar lo Carnaval á Vilanova y Geltrú, las que prometen estar á l' altura dels anys anteriors.

La Veu de Sitjes ha publicat un important número, dedicat al estreno de la ópera catalana *La Fada del estany*. La presentació está feta ab gust y al altura del obgecte que la motiva.

Dilluns passat, lo conegut actor catalá don Joaquim Pinós, celebrá en lo Teatro Romea una funció de benefici, posant en escena las obras de Pitarra *L' Apotecari d' Olot* y *La butifarra de la llibertat*. Obtingueren molt bon desempenyo, celebrantlo ab aplauso lo numeroríssim públich, donchs tingué un plé á vessar, de lo qual nos alegrém molt, ja que 'l senyor Pinós, per falta de salut, se veu privat de treballar com avans.

Li desitjem complert y prompte restabliment.

Notablement reformat, ha tornat á surtir lo periódich *Anís de Frare*. Publica una petita biblioteca, que ha cridat molt l' atenció. En lo nú-

mero de que 'ns ocupem, reparteix lo sainete titulat *La fantasma del lugar*, de Ramón de la Cruz y una colecció de poesias de Becquer. Lo preu del número es de 15 céntims.

Un dels pochets actes que, á ben segur deixarán agradable impressió del present Carnaval, será la Cabalgata Infantil, que surtirá dilluns vinent. Hem tingut ocasió d'enteranse de molts de sos detalls, y ja per ells com per l'entusiasme ab que ha sigut acullit lo pensament, podém assegurar que l'èxit més satisfactori coronará lo zel dels organitzadors.

L' *Orfeo Catalá*, Dufort, 1, està encarregat de la venda d'un teatret propi pera societat. Està en bonas condicions y 's cedirá á un preu molt aconcomodo.

Desde 'l vinent 1.er de Mars entrarà á formar part de la companyia del Teatro Romea lo popular actor cómich don Frederich Fuentes.

ROMEA.—Per més esforços que s' han fet, no ha conseguit la empresa retraurer al públich de la digna protesta que ve formulantli no assistint á las representacions de l' última obra estrenada *no original*. Ni acompanyant tals representacions de duas pessas, en lloch de una com al comensament se feya, ni donant entrada y butaca á peseta, hi ha hagut medi; aquest públich tan simpátich ha continuat *llamantse andana*.

Aixó no ho dihem al estil de *tota aquesta farfalla d'embrutadors de paper*, que tant sembla molestar al representant de la casa, no; aixó es la veritat pura. Ne tenim datos positius, donchs que d'aixó, al igual que de tot lo que parlem, nos agrada ferho ab verdader coneixement de causa; al menos si *embrutem paper*, que sigui ab fidelitat, y no com algu que possa *doble éxit*o allá hont deuria dir *triple ensopegada*.

ELDORADO.—*El padrino del nene ó ¡todo por el arte!* llibre original de Juliá Romea y música dels mestres Caballero y Hermoso, ha obtingut bona acullida, á pesar d'ésser de costums madrilenyas, tan localisadas, que podia redundar en perjudici del éxit entre 'l públich d'aquí. La bondat d'ella se recomana per enclourer una trama sencilla, natural y la lliadó corresponent á corregir la monomania torera.

Un dels motius principals á la bona acullida en lo teatro Eldorado, ha sigut, sens dupte, la bona presentació. Res ha deixat que desitjar. S' han estrenat tres bonicas decoracions de Urgellés, de las que sobressurt la última, per lo brillant aspecte exterior d'una plassa de toros.

La música es bastant garbosa, y 'l públich demana la repetició d' alguns números.

Lo desempenyo ha sigut bó, sobressurtint la senyora Cubas y 'l senyor León, secundant discretament los demés.

FRONTÓN CONDAL.—Diumenge, á la tarde, torná á repetir-se la mateixa combinació, que tan agradá al públich lo diumenge anterior, entre Ondárroa y Americano, vermells, contra Zabarte y Oláiz, blaus, pero resultant un partit tan desgraciadíssim per part dels vermells, que no mereix se l' hi dediqui una sola línia.

En sa compensació, dimars se jugá altre partit entre 'ls mateixos saguers, portant per devantera á Irigoyen é Irún *chico*, respectivament, guanyant la parella Irigoyen-Americano per cinch tantos. Los quatre pelotaris jugaren perfectament, essent un partit competidíssim.

ANTICHS GUERRERS.—Aquesta distingida societat, en sa última funció teatral, posá en escena la bonica comedia de Arnau *Al altre mon*.

COPELIA.—Dijous doná aquesta important societat un lluhidíssim ball de máscaras en lo Teatro Principal, que 's vegé extraordinariament concorregut.

CENTRE DE BARBERS.—Diumenge se doná en aquesta lluhida societat lo primer dels tres balls de máscaras, al qual assistiren una porció de divertidas mascaretes, obtenint varias d' ellas premi per lo bon gust en que anavan vestidas.

Molt satisfeta quedá la concurrencia que assistí á dit ball, por lo qual felicitem de tot cor á la Junta de dita societat.

ASSOCIACIÓ SANT LLUIS GONZAGA, DE BETLEM.—Ab molt lluhiment se representá l' últim diumenge lo drama en dos actes *Victima del deber*, essent ben desempenyat per los socis aficionats senyors Fors (S.), Riera, Padró, Beranguer y Santanach, aixís com també la divertida pesa *La loteria*, per los senyors García Fábregas, Fors (S.), Padró, Santanach, Feu y Grases.

LA CAMELIA.—Lo diumenge á la tarde, ab *Los banyos de Cudetas*, trobaren ocasió de lluhirse com de costum l' intel·ligent actor D. Joseph Andrés y la senyoreta Llovet, aixís com 'ls restants senyors que forman 'l quadro dramátich. Los balls de disfressas que s' hi han donat, s' han vist molt concorreguts.

CENTRE RECREATIU DEL INSTITUT.—Diumenge á la nit s' hi doná un lluhit ball de máscaras, sobressurtint entre ellas una que simbolisaba la

Electricitat, il·luminant á voluntat vinticinch llums que portava á sobre.

Per dissapte vinent, s'hi anuncia una variadíssima funció á benefici del director d'escena, don Anton Roca.

Quadret

Mentres dos aymants
 paraulas d' amor
 dihentse s' están,
 festius rossinyols
 cantan ab gaubansa
 com si 'ls hi agradés
 sentir tals paraulas.

M. ARGIMÓN.

Enigmas

Geroglífich

I A DDD
 blat ci ama y
 V

J. CAÑAMERAS.

*
 * *

La solució en lo número próxim

Hs.	Ds.		
7	1	<i>Clarís</i> , drama, 3 actes.	8 rals
7	1	<i>Las joyas de la Roser</i> , d., 3 actes.	8 »
7	3	<i>Los aucellets</i> , comedia, 3 actes.	8 »
7	1	<i>La flor de la montaña</i> , d., 3 actes	8 »
9	4	<i>La dama de Reus</i> , drama, 3 actes.	8 »
4	1	<i>Las esposallas de la morta</i> , t., 3 a.	4 »
5	1	<i>Lo diner</i> , comedia, 3 actes	8 »
11	2	<i>Mestre Jan</i> , drama, 5 actes	8 »

OBSEQUI

Un poll ressucitat

Bonica comedia en un acte. — Preu: 4 rals
 Pot obtenirse per 1 ral en l' Administració d' aquest periódich

Com que no n'hi han molts exemplars, sols se respon de servir als primers que ho sollicitin. Los de fora deuen abonar 5 cèntims més per gastos d' envió.

Correspondencia

Odeamur: fluix.—A. Bastés: algún.—S. Borrut y Soler: molt be, molt be, pero es una criatura; l'ocupárnosen sería darhi importancia; ara, envialsho, ja es altre cosa.—Y.: convé d'obras catalanas.—Andreu Rius: *Contrabando Noticieril*: molt acertat; no poguerem darli cabuda.—Gonnella poétich: las duas primeras, que van be, portan compromís.—Joan Pons: lo pensament es millor que la rima.—Carlos Vidalet: no 'l compri; es lo millor que pot fer.—M. Díaz: es poch correcte.—R. Ramentol: te una fraseologia rebuscada que perjudica la composició.—Un aulesá: es incorrecte.—B. P.: falta práctica.—M. Argimón: va be, y gracias per l'interès.—Joseph Pruna: deuen citar-se las produccions.—J. Estalella: va be.—Un suscriptor: no desitjariam altre cosa; si vol sapiguer qui ho priva, li dirém particularment.—Rafel N. Oller: va be; no 's pot assegurar la surtida per ser d'actualitat.—Joanet F.: hi ha molt per l'istil.—Minguet M.: no trobém la població.—Vicentó: es llástima que per fer xistes incorreixi en exageracions que perjudican la nota cómica.—Rafel Borrás: lo títol está mal escrit.—Pep de la Gralla: no s'ha suprimir, y n'hi ha molt; pero se desitja que tingan novetat.—M. Aragall: ha quedat en terra.

OBRAS NOVAS

LO DIJOUS GRAS

bonich quadro de costums, en un acte

Preu: 2 rals

MAY MÉS FRONTÓN

Apropósit en un acte, en vers. — Preu: 2 rals

Lo senyor Palaudarias

Continuació de *Lo somni de la Ignocencia*

Preu: 1 pesseta

Lo Teatro Regional

Publicació sens rival en sa classe. — Única Biblioteca Teatral Catalana. — 78 obras publicadas

Los que 's suscrigan aquesta setmana, encare que 'ls falti alguns números, rebrán complertas las obras *Riallas y Plorallas* y *Las ametllas d' Arenys*

Preu de suscripció: 2 ptas. trimestre

Per caracterisarse, los llapis FORTON son los millors

Preu: 3 pessetas